

Per kwartaal verschijnende
uitgave van de vereniging
Noitdorpsche Historiën

6^e jaargang
nr 1 mrt. 2007

In deze nieuwsbrief:

<i>Van de voorzitter</i>	1
<i>Agenda</i>	1
<i>Nieuwe leden</i>	1
<i>www.onderwijsmuseum.nl</i>	2
<i>Jaar van de Molen 2007</i>	2
<i>Reactie</i>	3
<i>Woningbouwvereniging Nootdorp - vervolg</i>	3
<i>Na een uur lezen ben je terug in de jaren vijftig</i>	4
<i>Hofpleinlijn</i>	5
<i>Nozem</i>	6
<i>Delft krijgt eigen bier na 300 jaar weer terug</i>	7
<i>Archeologie</i>	7
<i>Tot besluit</i>	8
<i>Van de penningmeester</i>	8
<i>Dringende oproep</i>	8
<i>Giften</i>	8

Van de voorzitter

Laatste Nieuwsbrief.....

Zo zou deze Nieuwsbrief kunnen beginnen!! Het wordt voor de redactie steeds moeilijker om leuke en leeswaardige kopij te vinden over de Nootdorpsche historie. Natuurlijk, soms putten we uit de Kroniek van Nootdorp, soms kijken we wat breder in de historie en altijd lukt het wel om de acht!! pagina's vol te krijgen. Het lijkt soms moeilijk maar u heeft vast nog wel oude foto's liggen waar aan verhaal aan vast zit, soms persoonlijk, soms leuk vanuit historisch perspectief. Kijk eens in uw oude fotoalbums of schoenendoos, u vindt daar vast iets leuks. Laat het ons weten en we vragen u naar het verhaal dat we dan opschrijven en publiceren. Zo hebben we weer een leuk verhaal dat met foto bewaard wordt.

Agenda

Op 15 mei is er weer de jaarlijkse ledenvergadering. Om 20.00 uur is de voorzaal van Nové open en bent u van harte welkom. Het bestuur legt verantwoording af van het gevoerde beleid en we willen nadenken – zoals we dat ook vorig jaar deden – over de toekomst van onze vereniging en de eventuele activiteiten.

Nieuwe leden

Bart en Ris Dobbe hebben zich als nieuwe leden van de vereniging aangemeld. Hartelijk welkom en we vertrouwen er op dat er veel plezier beleefd wordt aan het lidmaatschap.

Verdwenen Nederland

Op reis met oude schoolwandplaten

15 december 2006 t/m 30 september 2007

Het Nationaal Onderwijsmuseum in Rotterdam opent op 15 december a.s. de tentoonstelling 'Verdwenen Nederland'. De bezoeker wordt in deze tentoonstelling meegenomen op een rondreis door vooroorlogs Nederland aan de hand van de aardrijkskundige wandplaten van J.B. Wolters en P. Noordhoff.

Veel mensen zullen ze nog kennen, de schoolplaten die vroeger op school de wanden van het klaslokaal sierden. Uren kon je er naar kijken en de meester of juffrouw kon er van die mooie, spannende of leerzame verhalen bij vertellen. Op geen enkele school ontbraken ze. Tegenwoordig kom je de platen op scholen niet veel meer tegen en in het klaslokaal hangen ze zeker niet meer. Toch heeft de schoolplaat lange tijd een belangrijke rol in het onderwijs gespeeld. Bij vrijwel alle schoolvakken werden ze gebruikt, van aardrijkskunde en geschiedenis tot rekenen en handwerken.

'Verdwenen Nederland' geeft een beeld van ons land in een tijd dat er nog geen sprake was van groot-schalige verstedelijking, milieuvervuiling en files. Er is juist voor deze reeks aardrijkskundige schoolplaten gekozen, omdat ze de bezoeker laten zien hoe het Nederlandse landschap er aan het begin van de vorige eeuw uit zag. De veranderingen tussen toen en nu zijn vaak groot, soms is een landschap zelfs geheel verdwenen. Naast de schoolplaten zijn er ook foto's van dezelfde locaties te zien, maar dan anno nu. Zo wordt in één blik duidelijk wat er in de loop van een eeuw veranderd is!

Jaar van de Molen 2007

Denkend aan Holland zie ik molens draaien...

Molens. Ze zijn onlosmakelijk verbonden met onze geschiedenis en onze cultuur. Hoe zou ons land eruit zien zonder de poldermolens? En zonder industriemolens was Holland in de Gouden Eeuw nooit tot bloei gekomen. Reizend door Nederland zie je overal molens staan: op het platteland, in de polders en

langs randen van dorpen en steden. Met 1200 molens is Nederland altijd fier overeind gebleven als molenland bij uitstek.

600 Jaar geleden, in 1407, werd de eerste poldermolen in Holland gebouwd. Daarom vindt in 2007 het Jaar van de Molens plaats. Er valt heel wat te vieren. Denk alleen al aan de meer dan 1000 molens, stuk voor stuk monument, de honderden vrijwillige molenaars die zich belangeloos in dienst stellen van dit unieke erfgoed en de talloze molenorganisaties die de betrokkenheid bij de molens in ons land ieder jaar vergroten. Maar er is ook zorg om de molen. Door achterstallig onderhoud en dalende overheidssteun lopen we het risico dat het aantal molens in de toekomst sterk gaat dalen. Van de overgebleven molens zijn er zo'n 450 nodig aan restauratie toe. Daar is 70 miljoen voor nodig. Alle reden voor een landelijke steunactie in 2007. Doel van het Jaar van de Molens is om méér vrienden, leden en geld voor al die verenigingen en stichtingen te genereren, die zich het lot van de molens aantrekken.

Ook de Stichting Vrienden van de Windlust te Nootdorp doet met allerlei activiteiten mee aan het Jaar van de Molen. Een nieuwe brochure is ontworpen die u bij de molen krijgt en waarmee u zich tevens aan kunt melden als "Vriend van de Windlust". Voor de 5 tot 10 jarigen is er via de school een kleurwedstrijd. Ook is er een fotowedstrijd. Daarnaast zijn er veel andere activiteiten. Op woensdag 18 april is er een filmavond en op zaterdag 5 mei is er een speciale rondleiding. Op 12 mei is het de nationale Molen- en Gemalendag en van die dag wordt door de Stichting Vrienden van de Windlust te Nootdorp iets bijzonders gemaakt. Voor meer uitgebreide informatie over alle activiteiten zie ook <http://home.casema.nl/a.van.der.velden/> en <http://www.jaarvandemolens.nl/>.

Reactie

Bij het eerste deel over de woningbouwvereniging stond een foto van de Beatrixstraat 6. Dit ontlokte de volgende reactie van ons erelid Jan Janssen:

“Dank voor jullie nieuwsbrief, in het artikel van de woningbouwvereniging is het mij niet ontgaan dat de familie Janssen in de Beatrix op nr 6 als eerste hun nieuwe woning konden betrekken, met die herdenkingsteen boven de deur.

Ik heb daar mijn jeugd door gebracht, prachtig. In de kelder had ik mijn hometrainer staan, als ik daar op fietste dreunde het hele huis.”

Groeten

JAN JANSSEN

Woningbouwvereniging Nootdorp - vervolg

een bewogen historie – door Ninon Vis

Eigen stem

Uiteraard heeft de W.V.N. altijd zeer nauw met het gemeentebestuur samengewerkt. Nadat het ministerie van Volkshuisvesting had bepaald hoeveel woningen in een bepaald jaar gebouwd mochten worden, volgde overleg tussen gemeente en W.V.N. over de aantallen huur- en koopwoningen.

“Wij hadden daarin een eigen stem”, legt De Kuijper uit. “We gaven in goed overleg ook zelfstandig opdrachten aan architecten en bouwers. De prijs van de bouw was immers bepalend voor de huurprijs. In de jaren 70 waren de kleine aannemers belangrijk, maar tien jaar later werd de concurrentie steeds groter en kwamen de projectontwikkelaars in beeld. De grote aannemers wilden ook wel kleine contingenten bouwen. De W.V.N. kreeg per project zo'n tien tot veertig woningen in bezit.”

Hoewel er door de jaren heen zo nu en dan sprake was van een conflict tussen gemeente en corporatie, is het overleg met de gemeente maar één keer vastgelopen, namelijk in 1976 toen de gemeente 12 huurwoningen voor bejaarden aan de Meidoornlaan bij Veenhage liet bouwen. De W.V.N. vond de kwaliteit onvoldoende en wilde niet als opdrachtgever optreden. Uiteindelijk zijn in 1984 de woningen alsnog aangekocht, maar de kwaliteit bleek inderdaad niet best. De conflicten hadden meestal betrekking op het toewijzen van woningen of op de verhouding tussen huur en koop.

Door zijn reguliere werk was Wim de Kuijper op de hoogte van de aanbestedingsprocedures en kon hij na onderhandelingen een redelijke huurprijs uit de wacht slepen. Tweede voorzitter Bertus de Bruijn bezat bouwtechnische kennis en Jan van Dorp, die al in 1957 bestuurslid werd, zorgde voor het onderhoud van de woningen totdat dit werd uitbesteed aan de Woningbouwvereniging Pijnacker.

Ten tijde van het vijftig jarig bestaan in 1989 bestond het bestuur – behalve uit deze drie genoemde leden, - nog uit Piet van Hagen, Tinus van Logchem, penningmeester Tinus de Vreede en secretaris Wim

Lakens, allemaal min of meer bekende Nootdorpers en allemaal vrijwilligers, die het tijdrovende werk naast hun baan erbij moesten doen.

In zijn toespraak tijdens de viering van het 50-jarig jubileum zei De Kuijper onder meer:

“De woningnood is teruggedrongen naar woningbehoefte, maar toch staan er bij ons nog 200 kandidaten geregistreerd die een huurwoning zoeken. Vijftig procent is afkomstig uit Nootdorp. Officieel is erkend, dat iedereen boven de 18 jaar recht heeft op zelfstandig, betaalbaar wonen. Er is intensief overleg nodig om de doelstellingen optimaal te kunnen bereiken.”

Mijlpaal

In 1990 werd een mijlpaal bereikt. Bouwgroep Oude Gouwe leverde de vijfhonderdste woning van de corporatie op. Het betrof Hoornblad 26 in de wijk Achter het Raadhuis, huurprijs f.475.- per maand. Tegen de muur van dit huis is een herinneringsplaquette bevestigd. In die tijd stonden er 2100 woningen in Nootdorp, waarvan een kwart sociale woningbouw. Tijdens deze mijlpaal wees De Kuijper de gemeente erop, dat ook aan het bouwen van seniorwoningen en twee- en driekamerwoningen aandacht zou moeten worden besteed, vooral nu er zou moeten worden gebouwd voor de Haagse regio. De vraag naar kleine woningen steeg. Een beleidsplan voor de volkshuisvesting was een dringende noodzaak, zo zei De Kuijper.

In 1995 nam het bestuur de beslissing om de vereniging om te zetten in een stichting.

Wim de Kuijper: “De organisatie maakte een grote omslag. We hadden ons al financieel vrij gemaakt van het Rijk, door de jaarlijkse rijksbijdrage voor ons contingent woningen af te kopen. Als Stichting Woningbouw Nootdorp konden we ook zelfstandig leningen afsluiten en de dure leningen uit het verleden oversluiten voor een aanzienlijk lager rentepercentage. De positie van de huurders verbeterde, doordat ze meer inbreng kregen via de bewonerscommissie. Ook werden we nauw betrokken bij de besprekingen rond de nieuwbouw bij Veenhage, die al in 1990 begonnen.”

Inmiddels werden de regionale afspraken van de lokale overheden steeds belangrijker. Ypenburg (toen nog deels Nootdorps grondgebied) zat er aan te komen en de Stichting Woningbouw Nootdorp was niet erg te spreken over de gang van zaken rond de sociale bouw aldaar. Haaglanden ging samenwerken bij het toewijzen van huurwoningen en de noodzaak om samen te gaan werken met een andere corporatie werd voor Nootdorp steeds dringender. Een fusie zou bovendien kostenbesparend werken.

Wim de Kuijper: “Bij mijn aftreden in 1996 bezat de Stichting 680 woningen. Ik heb nog deelgenomen aan de eerste besprekingen met Vestia. Naar mijn mening konden we namelijk het beste samengaan met een grote corporatie, waar meer know-how aanwezig is. Bovendien waren wij een gewilde fusiepartner, omdat wij naar verhouding een groot aantal eengezinswoningen bezaten. Bovendien was

ons hele woningbezit in goede staat van onderhoud en was er sprake van een financieel zeer gezonde stichting. Na een samenwerking van enige jaren werd de fusie met Vestia in 2002 een feit.

Waar is de bank?

Wim de Kuijper, die in 1996 van de Delflandstraat naar een appartement verhuisde op de hoek van de Hoogeveenseweg en de Molenaar Blonkweg, heeft uiteraard een mening over de laatste ontwikkelingen in ons dorp. Uitkijkend op de huizen in aanbouw van 's-Gravenhout merkt hij op:

“Wij hoopten begin jaren 90 nog een kleine Nootdorpse gemeenschap te kunnen blijven, maar iedereen merkt intussen dat dit niet is gelukt. De uitbreidingen zijn uit hun krachten gegroeid. Vooral de verkeersafwikkeling is bedroevend, doordat de samenhang tussen de verschillende wijken is verdwenen. Het is begrijpelijk dat men geen grote verkeersstromen door het dorp wil, maar wijken zoals Nieuweveen zijn slecht ontsloten daar waar het gaat om de bereikbaarheid van voorzieningen in het Nootdorpse centrum.”

Tot slot heeft De Kuijper nog een intrigerende vraag: “Waar is die mooie bank gebleven?”

Bij het 50-jarig bestaan in 1989 schonk de W.V.N. aan de Nootdorpse bevolking een bank. Het was een prachtige, dure, half ronde, door timmerman Paul Groenewegen ontworpen en met de hand vervaardigde bank, die een plaats kreeg op het grote grasveld voor Veenhage naast de Beatrixboom.

Bank en boompje moesten verdwijnen voor de nieuwbouw.

Beloofd werd dat de bank ergens zou worden teruggeplaatst, maar dat is nooit gebeurd.

Wie weet waar hij nu is?

Na een uur lezen ben je terug in de jaren vijftig

door Kees de Vré, overgenomen uit Trouw

Bloedworst, koetjesrepen, spoetnik: de smaak van een halve eeuw geleden.

Kaantjes op brood, bazooka-kauwgom, witbrood met suiker, gebakken bloedworst, Citroentje met suiker en nog zo wat van die dingen. Wie kent ze nog? Geuren, kleuren, smaken zijn zaken die dikwijls snel wegzakken en heel willekeurig weer te voorschijn komen.

De herinnering is als een hond, die gaat liggen waar hij wil, schreef Cees Nootboom al eens treffend. Plaatjes, foto's, reclame willen het brein nog wel eens op weg helpen. Het boekje 'Wat de pot schaft, over eten, drinken en snoepen van toen' is absoluut zo'n hulpmiddel. Een uurtje bladeren en lezen en je waant je weer voor even in de jaren vijftig. De plaatjes en begeleidende tekst zijn een feest van herkenning, ontlokken de lezer van pal na de oorlog menige glimlach en laten de gedachten aan vroeger de vrije loop.

„Wat eten we vandaag?“, was de vraag die een jaren-vijftig-moeder thuis wellicht het meest hoorde. „Husse, met je neus ertussen“, was het antwoord steevast. Met andere woorden: dat zie je wel. Veel keus was er niet. Aardappels, lekker lang gekookte groenten en soms uren op een oliestel gegaard draadjess vlees. Alles uit eigen land, de enige exotische buitenissigheid die op tafel kwam was macaroni en dan niet met zongedroogde tomaten en olijfolie, maar met vette schouderham of smac. En dan die appelmoes. Overal werd het bijgedaan of doorheen gehusseld. Voor kinderen die iets niet lustten was het een zegen. Voor de ouders ook trouwens.

Soms was er soep vooraf, heerlijk geurende vers gemaakte van een mergpijp getrokken soep met balletjes. En dan op zondag een zelfgemaakt toetje: yoghurt met een scheutje ranja. En dat allemaal van hetzelfde bord, want de hoeveelheid afwas – alles met de hand! – moest beperkt blijven.

Zoals gezegd: veel keus was er niet en als moeder het even niet meer wist, luisterde ze naar de Groentenman 's morgens op de radio. Dit kookprogramma avant la lettre begon standaard met het nooit meer te vergeten wijsje Cha, cha, cha, wat zullen we eten?. De Groentenman vertelde vervolgens in een soort hoorspelletje met de dienstdoende huisvrouw over het seizoensaanbod en hoe je het moest klaarmaken. Op zondag werd door het mannelijk deel van het gezin nog niet met het bord op schoot naar Sport in Beeld gekeken. De radio stond aan en kinderen moesten muisstil zijn, want vader wilde door mr. G.B.J. Hiltermann worden voorgelicht over de toestand in de wereld.

Volgens auteur Frank van Ark is er veel behoefte aan nostalgie onder de mensen. „Als je met mensen over vroeger spreekt komen er zo veel herinneringen boven. Dat begon ik te ontdekken na mijn eerste boekje Opa voor beginners. Daarna heb ik een boek over het landleven gemaakt, vervolgens een over de jaren vijftig. Maar niets maakt zo veel los als herinneringen aan eten en drinken van vroeger. De geuren en smaken prikkelen de verhalen.”

Ondanks de snikken en de glimlachjes die dat oproept beziet Van Ark de jaren vijftig toch vooral als armoedig en grauw, niet iets waar je naar terug verlangt. „Het komt waarschijnlijk omdat de jaren vijftig zo

lijken op de jaren veertig. Deze periode werd gevolgd door de vrolijke jaren zestig waarin zo veel blijheid en vernieuwing op ons af kwam. Snert met een varkenskop, bloedworst, margarine in de suiker dopen en de kliekjes van de hele week verwerken tot huzarensalade... dat heeft toch iets armoedigs. En kijk eens naar oude schoolfoto's of reclame uit die tijd: zwart/wit, grijs toch. Het lijkt eeuwen geleden. Je kunt je niet voorstellen dat dit zich in één mensenleven heeft afgespeeld."

Een boekje dus vol herinneringen en een enkel recept, lekkere en hééél vieze.

Frank van Ark: Wat de pot schaft. Eten, drinken en snoepen van toen. Uitgegeven bij Terra Lannoo, € 9,95.

Hofpleinlijn

Nu de Hofpleinlijn niet meer bestaat gaat er nog maar één spoorlijn door Nootdorp, of beter gezegd langs Nootdorp. De spoorlijn Den Haag – Utrecht is ooit begonnen als de spoorlijn Gouda – 's-Gravenhage en de aanleg hiervan werd in 1867 bij Koninklijk Besluit goedgekeurd. Tevens werd hierin de onteigening van grond gevorderd.

De spoorwegonderneming die de lijn aanlegde en tot 1890 exploiteerde was de Nederlandsche Rhijnspoorweg - Maatschappij (NRS). Op deze lijn kwam men twaalf stations tegen waaronder het station Nootdorp – Noord, geopend op 1 mei 1870 en gesloten op 15 mei 1938.

Maandagmiddag 25 april 1870 vertrok tegen twee uur

uit Gouda de versierde feesttrein naar Den Haag voor de officiële opening. De festiviteiten hadden plaats in de diertuin, 'die zeer fraai gedecoreerd was', schreef de verslaggever van de Goudsche Courant. Het muziekkorps van grenadiers en jagers verzorgde een 'matinée musicale'. De geïmproviseerde feestzaal zag er 's avonds uit als 'een tooverpaleis'. Prinsen van Oranje, aandeelhouders uit Engeland en Duitsland, diplomaten, politici en natuurlijk de spoorwegdirectie behoorden tot de feestgangers.

Onder het verslag van de opening staat een berichtje over nachtelijke vernielingen in rijtuigen van de NRS: *'Als bewijs van schandelijk vandalisme hebben wij te vermelden dat eergisteren nacht al de kussens van de rijtuigen 1e en 2e klasse van den Rhijnspoorweg zijn stuk gesneden. Mocht de bedoeling geweest zijn, de feestelijke opening van de lijn Gouda - 's Hage te belemmeren, dan is dat doel niet bereikt.'* In die tijd waren genoemde klassen bedoeld voor de beter gesitueerden. De gewone man reisde derde klasse, meestal op houten banken. Mogelijk hebben we hier dus te maken met een geval van 'klassenstrijd'...

Op onderstaande foto zien we stoomloc 3740 op de lijn Den Haag – Gouda met een "schoolstoptrein" als afscheid van het stoomtijdperk. Deze foto werd genomen op 1 september 1938 en de trein staat hier bij station Nootdorp Noord. Deze halte was enkele maanden eerder al officieel gesloten.

(Foto J.J.B. Vellekoop)

Nozem

In 1955 wordt de Nederlandse taal verrijkt met het woord **nozem**. Daarmee wordt een nieuw type jongeling aangeduid: zelfbewust en vaak agressief, gekleed in spijkerbroek en leren jack en uitgedost met vetkuif, hangend op zijn brommer voor de snackbar.

Jeugdcultuur

De nozem is een eerste voorbeeld van wat later jeugdcultuur zal gaan heten. Voor het eerst gaan grote groepen jongeren uit de arbeidersklasse beschikken over eigen geld. De muziek die in de Verenigde Staten voor deze doelgroep wordt gemaakt, de rock 'n roll, komt ook in Europa beschikbaar via films, grammofoonplaten Radio Luxemburg en later Radio Veronica.

Verveling en groepsgedrag van de nozems in de grote steden leiden niet zelden tot vandalisme en geweld. Het woord krijgt dan ook steeds meer een negatieve lading.

Oorsprong van het woord nozem

Het woord "nozem" is ongeveer gelijktijdig door meerdere personen "uitgevonden". Vast staat echter, dat het een Nederlands woord is.

Het woord "nozem" wordt toegeschreven aan Jan Vrijman, en wel door hemzelf in 1962: *"Het bestond, ik heb er alleen vijf letters aan gegeven. De filosofie van de nozem hield in: weg met de waarde van gisteren. Er is geen zin, alles is toeval. Het is een*

praktische filosofie, maar ik was intelligent en vooral dialectisch genoeg om er de psychologie bij te betrekken." De Amerikaans-Nederlandse historicus James Kennedy beweert dat het een acroniem is van 'Nederlands Onderdaan Zonder Enige Moraal'.

Ook in Nootdorp hadden we ongetwijfeld nozems. Er is echter weinig bekend maar we vonden wel een mooie foto uit de jaren zestig. We zien hier bij de viersprong een aantal zaken die al lange tijd verdwenen zijn uit Nootdorp. De benzinepomp links waar nu De Binnentuin zit en we zien rechts nog net een stukje van de boerderij van Tettersoo op de hoek van de Molenweg en Oudeweg. Op de foto zien we Leen Groenwegen, de ijscober, een praatje maken met van links naar rechts Henk van Velzen, Aad van de Wijst en Joop van Velzen.

Als we heel goed kijken dan zien we in het raam een poster van de viering van 50 jaar luchtmacht op het vliegveld Ypenburg. Aangezien de Koninklijke Luchtmacht opgericht is op 1 juli 1913 moet deze foto dus genomen zijn in 1963. De foto is zo te zien genomen uit een raam van café De Gouden Star, het huidige Eetcafé 1837 en werd beschikbaar gesteld door Kluuk van der Sman.

De Lockheed F-104 Starfighter was het meest bekende van de vliegtuigen die men op Ypenburg zag.

Delft krijgt eigen bier na 300 jaar weer terug

door Julia Broos, overgenomen van AD.nl

Na ruim drie eeuwen krijgt Delft haar eigen biertje Mueselare weer terug. Het zware triple-bier, dat rond

het jaar 1700 in de voormalige brouwerij aan de Heilige Geestkerkhof werd gebrouwen, is vanaf 21 maart in twee Delftse cafés te koop. Initiatiefnemer is de Delftse bierfanaat Aad

van der Hoeven. „Delft was in haar toptijd tussen de 15e en 17e eeuw bierstad nummer één van Nederland. Er waren tweehonderd brouwerijen. Helaas is dit inmiddels vergane en vergeten glorie.” Het liefst had Van der Hoeven het bier in Delft laten brouwen, maar de laatste brouwerij in de stad sloot in 1922 zijn deuren. Gelukkig wilde Huisbrouwerij Klein Duimpje uit Hillegom de taak graag op zich nemen. Verhoeven had al goed contact met deze brouwerij, omdat deze altijd speciaal bier brouwt op de 'bierartikelenruilbeurs' die hij jaarlijks organiseert. Het Delfts Mueselare bier, dat 7,5 procent alcohol bevat, wordt in de eerste plaats gebrouwen ter ere van de presentatie van Van der Hoevens boek 'Delft, stad met de vergeten bierhistorie'. Informatie voor het boek haalde hij uit het Delftse stadsarchief waar hij 3,5 jaar onderzoek deed. „Het was nooit mijn bedoeling een boek over mijn bevindingen te

schrijven, maar stadsarcheoloog Epko Bult stimuleerde mij om dat toch te doen.” Bezoekers van de boekpresentatie in bibliotheek DOK op 21 maart krijgen een flesje Mueselare mee. Daarnaast is het bier vanaf die datum ook te koop in het Proeflokaal en Kleyweg's Stad-koffyhuys. De laatstgenoemde horecagelegenheid verkoopt nu ook al het Delftse historische biertje Knollaert. Hoe lang het Mueselare bier te krijgen is, hangt af van de vraag. Volgens Van der Hoeven, die het hele bierproject heeft gefinancierd, is er geen man overboord als het bier maar kort in handel is. „Ik zie het nu als een eenmalig project.” Stiekem hoopt hij dat Delft in de toekomst weer bier gaat brouwen. „De afgelopen jaren waren er diverse initiatieven voor een brouwerij, maar helaas zag de gemeente die niet zo zitten.” Kijk voor meer info op www.bierhistoriedelft.nl

Uiteraard heeft uw voorzitter na dit bericht de fiets gepakt en is hij in Delft gaan proeven. Het is een smakelijk biertje met de typische smaak van een tripel, een beetje bitter, amber van kleur en weinig schuim. Het zeer lezenswaardige boekje vermeldt ook nog de sluiting van brouwerij "De Gekroonde P" in 1922. Deze brouwerij heette vroeg "De P". In Nootdorp stond eind 18^e eeuw volgens de Nederlandsche Stad- en Dorpsbeschrijver L. van Ollefen een herberg die ook "De P" heette. Het is de huidige Villa Eijsberg in de Dorpsstraat. Mogelijk dat brouwerij De P het bier leverde aan – of zelfs eigenaar was van – herberg De P. Nader onderzoek zou hier duidelijkheid in kunnen scheppen.

Archeologie

Door Ton Gribnau

Frits Kleinhuis is de beheerder van het provinciale depot. Daar wordt zoveel mogelijk materiaal opgeslagen nadat het gedocumenteerd is. Aangezien wij in het bezit zijn van vondsten van voornamelijk De Brassershof is gevraagd of hier ook interesse voor is. Daarbij is ook vermeld dat Nootdorp is opgehoogd na de ontvening door het puin van Delft. Er is afgesproken dat hij binnenkort gaat inventariseren wat waardevol is en wat eventueel weggegooid kan worden.

Bij de monumenten commissie is archeologie nu een vast agenda punt. Er zal een archeologie nota gemaakt worden en er wordt gewerkt aan de lokale verwachtingskaart voor Nootdorp en Pijnacker.

Over de opbouw van een geologische kaart was op woensdagavond 21 maart een lezing die gegeven werd tijdens de bijeenkomst van de AWLV (Archeologische werkgroep Leidschendam/Voorburg) in Voorburg. De lezing werd verzorgd door Peter Vos. Peter is een geoloog van TNO met als specialisme geo-infrastructuur.

Het was een zeer interessante lezing! Hij is bezig de geologische kaart 3-dimensionaal te maken tot een diepte van 30 meter. Het gebied dat momenteel klaar

is bestrijkt Den Haag, Rijswijk, Voorburg en Leidschendam. Omdat TNO toegang tot veel boorgegevens en opgravingen heeft, resulteerde dit in een uitgebreide kaart van ongeveer de Maas tot aan de Oude Rijn. Afhankelijk van de hoeveelheid gegevens van zowel boringen als archeologische opgravingen.

Het blijkt nu dat op een gemiddelde diepte van 3 tot 5 meter sporenonderzoek aantoonbaar mogelijk is. Alle duinen, haakwallen (bewoond of niet), kleibulten, enz. kunnen dan gelokaliseerd worden. Met de koppeling van schelp en pollen onderzoek wordt de laag in een tijdsperiode geplaatst. Er zijn al diverse plaatsen waar op deze manier vondsten zijn gedaan uit onder andere de ijzertijd,

Onder de aanwezigen van de lezing was ook Twoine van Wieringen van de Gemeente Leidschendam / Voorburg. Hij doet al meer dan 25 jaar onderzoek in de omgeving Leidschendam, Stompwijk en Zoetermeer. Hierdoor kwam een leuke maar ook interessante discussie op gang. Hij kan ook veel informatie toeleveren om de kaart zo volledig mogelijk te maken.

Uiteindelijk toonde Peter Vos aan, precies wat wij ook steeds aangeven: bewaar en bewaak de oude infrastructuur en in geval van mogelijke versterking onderzoek dit.

Mogelijk dat we Peter Vos eens uitnodigen om deze lezing ook voor ons te houden.

Tot besluit

Onderstaand nog een mooie foto uit mei 1962 uit het archief van Piet Verweij. Vanuit de kerktoeren zicht op de Molenweg. Rechts onderin nog zichtbaar het oude gemeentehuis, de plek waar nu CulturA gebouwd wordt.

Van de penningmeester

Voor diegene die de contributie (€ 15,00) voor het jaar 2007 nog niet betaald hebben het verzoek dit bedrag zo spoedig mogelijk over te maken op bankrekening nummer 1373.59.675, ten name van Noitdorpsche Historiën te Nootdorp.

Voor informatie kunt u de penningmeester bellen.

Dringende oproep

We zijn zeer dringend op zoek naar nieuwe redactieleden voor deze Nieuwsbrief. Als de kopij opdroogt en we vinden geen nieuwe redactieleden dan moeten we serieus nadenken of de Nieuwsbrief in deze vorm voort kan blijven bestaan.

Giften

Bij beschikking van de Inspecteur van de Belastingdienst - dossiernummer 23347, dd. 30 juli 2004 - is besloten om de Vereniging Noitdorpsche Historiën aan te merken als instelling zoals bedoeld in artikel 24, lid 4 van de successiewet 1956.

Dit betekent dat giften gedaan aan de Vereniging aftrekbaar zijn in uw aangifte Inkomstenbelasting.

Hiervoor gelden natuurlijk een aantal regels. Zie voor de meest actuele regels de site van de belastingdienst.

Het bankrekeningnummer van de vereniging is: 1373.59.675 ten name van Noitdorpsche Historiën te Nootdorp. Vermeld er wel bij dat het om een gift gaat!

Voorzitter	Secretaris	Penningmeester
Henk Rolvink Fonteinkruid 23 2631 DT Nootdorp tel.: 015 310 8117	Ron Schenk Lisdodde 8 2631 DJ Nootdorp tel.: 015 310 8710	Ruud Staal Sytwinde 185 2631 GZ Nootdorp Tel.: 015 310 6037

www.noitdorpsche-historien.nl

Colofon: ISSN 1570-1662

Uitgave van de Vereniging Noitdorpsche Historiën
Redactieadres: Populierenlaan 28, 2631 HX Nootdorp.

Samenstelling en redactie:

Gerry Buursink, Henk Rolvink, Ninon Vis

Verschijsing

De Nieuwsbrief verschijsing éénmaal per kwartaal.

Verspreiding

Leden van de Vereniging Noitdorpsche Historiën ontvangen de Nieuwsbrief gratis. Niet-leden betalen € 2,50 per nummer.

Contributie

De contributie bedraagt minimaal € 15,00 per jaar.

Rekeningnummer: 1373.59.675.

De Vereniging is ingeschreven in het Verenigingsregister van de Kamer van Koophandel Haaglanden te Delft onder nummer 271.971.110.

De statuten zijn vastgelegd in notariële akte op 28 februari 2001.

Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.